

v noci naložil najnutnejšie veci a nadránom som aj s rodinou opustil Dunajskú Stredu, zanechajúc tam mnoho kusov bytového zariadenia, prasce a hydinu.

Pri prechode cez hranicu ma kontrolovali maďarskí vojaci, ktorí mi odobrali 3 500 Kč bez toho, aby mi to potvrdili. Keď som žiadal potvrdenie, hovorili mi, že ak chcem potvrdenie, môžem ho dostať, ale po hlave. Potom ma (na isté preukazy) prepustili a odišiel som do Pezinka, do svojej domovskej obce.

Okrem maďarského vojenského podplukovníka na Okresnom úrade v Dunajskej Strede a maďarskej vojenskej strážne na hranici som s maďarskými vojakmi nič nemal.

Hrubo sa ku mne chovalo nielen maďarské civilné obyvateľstvo, ale najmä maďarskí četníci.

Pokiaľ ide o chovanie maďarských vojakov k civilnému obyvateľstvu slovenskej národnosti, najmä voči čs. kolonistom, videl som, ako maďarskí vojaci rabovali v ich bytoch, strieľali im v noci do okien, vyhánali ich z bytov a robili im iné veľké neprijemnosti.

Prečítané a podpísané:

Svedok:
Rudolf Pokovič., v. r.
Mestský strážnik

Zapisovateľ:
Strážmajster Jan Prudík, v. r.

Oznamovateľ:
Štefan M., v. r.

SNA, KÚ, kr. 256, f. 71527/38 prez., bez č.

85

29. november 1938, Skalica.

Zápisnica napísaná na žandárskej stanici s roľníkom Matejom R., predtým obyvateľom obce Rohovce, ktorý vypovedal, že ako demobilizovaný čs. vojak pod hrozbou maďarských žandárov musel podpísať vyhlásenie o dobrovoľnom rozhodnutí opustiť okupované územie.

Rozhodnutie Okresného vojenského veliteľstva v Šamoríne.

Zápisnica

Na požiadanie dostavil sa na četnícku stanicu Matej R. a udal:

Od roku 1936 som býval v obci Veľká Sarva (*Rohovce*), okres Šamorín, kde som mal vlastné hospodárstvo. Počas mobilizácie som narukoval do čs. armády, kde som slúžil do 19. 11. 1938, kedy som bol ako obyvateľ zabratého územia prepustený. Išiel som do Veľkej Sarvy, kde žila moja manželka s dvoma deťmi. Na tretí deň (sobotu) po príchode domov prišli (pondelok) do môjho domu traja maďarskí četníci a pod zámenkou, že ukrývam zbrane, urobili u mňa domovú prehliadku. Po prehliadke, pri ktorej nič nenašli, vzali ma so sebou na četnícku stanicu v Bačve (*Báč*), kde ma vyslúchali. Chovali sa ku mne veľmi hrubo, nadávali mi a konečne vyhlásili, že sa domov už nesmiem vrátiť, lebo by ma zabili. Vynútili na mne podpis, že sa do Veľkej Sarvy už nevrátim a že dobrovoľne opúšťam obsadené územie.

Z Bačvy ma četníci odviezli do Šamorína na vojenské veliteľstvo, kde si četníci nechali potvrdiť moje vyšupovanie. Potom ma v Šamoríne odvedli na okresné četnícke veliteľstvo,

odkiaľ ma dvaja četníci odviekli do Uzoru (*Kvetoslavov*) na jeden majer, kde ma zatvorili do izby. To bolo asi o 4. hodine odpoľudnia. Do rána v tejto izbe bolo sústredených asi 20 ľudí vrátane žien a detí. Ráno nás všetkých dovedli na slovenskú hranicu a zahnali nás na naše územie. Moja manželka a deti zostali vo Veľkej Sarve. Niekoľko dní som sa zdržoval pri hranici, čakajúc moju rodinu, a keď do štvrtka som sa ich nedočkal, odcestoval som do mojej domovskej obce do Skalice. Ako doteraz viem, moja manželka s deťmi sú dosiaľ vo Veľkej Sarve.

V čase, keď som bol vo Veľkej Sarve, u mňa nerabovali a okrem nadávok a vyhrážania som dosiaľ neutrpel žiadnu škodu. S maďarskými vojakmi som prišiel do styku len na hranici.

Prečítané, schválené a podpísané:

Svedok:

Rudolf Pokovič., v. r.
Mestský strážnik

Zapisovateľ:

Strážmajster Prudík, v. r.

Oznamovateľ:

Matej B. v. r.

Príloha:

M.Kir. somorjai járási katonai parancsnokság,
8/Kiu. - 1938. szám.

Tárgy: cseh szlovák állampolgár
R. Mátyás földműves kiutasítása.

Határozat:

R. Mátyás született 1902. február 17-én Szakolcán (Nyitra megye) r.k. nős, földműves Nagyszarva-i lakost Magyarország területéről egyszersmindenkorra kiutasítom azzal hogy Magyarország területét Dénesd községnél 24-órán belül elhagyni köteles.

Ezen határozat ellen jogorvoslatnak helye nincs.

Indokok:

R. Mátyás csehszlovák állampolgárnak az ország területém foglalkozása nincsen. Nevezett mint a lakossággal szemben a megszállás alatt ellenséges magatartást tanúsító egyen, a közhangulatot annyira maga ellen szította, hogy saját érdekében az eltávolítása szükségessé vált. Állampolgárságát nem igazolta Szakolcai illetőségű,

Határozat szobelileg azonnal kihirdettetett.

Somorja, 1938. november 21-én

Járási katonai parancsnok

M. král. Okresné vojenské veliteľstvo v Šamorine.
Č.8/1938 Kiu.

Vec: vyhostenie roľníka Mateja R., č-s. štátneho občana

Rozhodnutie:

Mateja R., nar. 17. 2. 1902 v Skalici (Nitrianska župa), rímsko-katolíka, ženatého, obyvateľa Rohoviec natrvalo vyhostím s tým, že musí opustiť územie Maďarska do 24 hodín pri obci Jánošíková.

Proti tomuto rozhodnutiu niet odvolania.

Dôvody:

Č-s. štátny príslušník Matej R. na území štátu nemá zamestnanie. Tým, že menovaný počas obsadzovania ako nepriateľský element postavil verejnú mienku v takej miere proti sebe, že jeho odchod vo vlastnom záujme sa stal nevyhnutný. Nepreukázal svoju príslušnosť, obyvateľ Skalice.

Rozhodnutie treba hneď ústne oznámiť.

Šamorín 21. 11. 1938

Nečitateľný podpis
Okresný vojenský veliteľ

SNA, KÚ, kr. 256, f. 71527/38 prez., bez č.

86

29. november 1938, Dunajská Lužná–Nové Košariská.

Protokol napísaný na žandárskej stanici s Františkom S., predtým kolonistom na kolónii Blažice (Ened) – Dunajská Streda, ktorý vypovedal o okolnostiach vyhostenia celej rodiny a hodnote majetku zanechaného na okupovanom území.

Protokol

František S. udáva:

Dňa 7. 11. 1938 prišli k nám maďarskí dôstojníci a pýtali sa mojej matky, či máme pušky alebo či máme inú zbraň. Keď im matka ukázala zbrojný listok na revolver a ubezpečila ich, že žiadne pušky nemáme, pokojne odišli. Dňa 14. 11. 1938 pri spisovaní našich osobných dát urážali celú rodinu a hovorili nám, aby sme čo najskôr opustili maďarské územie, lebo nás vraj priklincujú na múr. V týchto dňoch nám bolo odcudzené šatstvo, múka, drevo a iné rôzne veci v hodnote asi 800 Kč. Dňa 26. 11. 1938 sme dostali od Okresného vojenského veliteľstva z Dunajskej Stredy rozkaz, aby sme sa v priebehu 48 hodín vystaňovali. So sebou sme si mohli vziať hnuťelné veci, ktoré sme následkom krátkeho času nestačili zobrať. Dňa 28. 11. 1938 sme sa vystaňovali.

Na mieste sme zanechali majetok v úhrnnej hodnote asi 345 000 Kč. Proti mojej osobe maďarské orgány nepáchali násilie.

Protokol po prečítaní podpísaný.

Svedkovia:
Strážmajster František Kadlec
Strážmajster Ján Kasanický

František S., v. r.

SNA, KÚ, kr. 256, f. 71527/38 prez., bez č.